

Koppantó

Ki a kedvesebb vendég?

Nem új dolog, de a melegebb idő közeledtével ismét tapasztalható, hogy Szegeden kevés a vendéglő, az italbolt és a meglévőekben gyenge a kiszolgálás.

Az elmúlt napok egyikén este, számosan váltottak sörre és más italra a Szegedi Alfréd (vagy Tombácz) étterem söntésének pénztáránál. A söntéspultnál állandóan álltak tizen, tizenöt, sőt néha tizenhét, de a csapos megállás nélkül eresztette a sört, s mérték a nagyfröccsöket is. Mégis egy pohár sört 10-15 percig is kellett várni. Az étteremben felszolgáló pincérek szüntelenül újabb és újabb rendeléssel árasztották el a csapot. — Három korsó, hat pohár, tíz pohárral kérek, stb. — és tálcán hordták el az italt. Ez ellen nem is lehetne kifogás, hiszen az üllő vendéget épp úgy ki kell szolgálni, mint aki áll. Természetesen aki áll, az is ki kell szolgálni, ha mindjárt 1 forint 50 fillért fizet is egy pohár sört. Ezt viszont nem mindig teszik szívesen. A fent említett időben is így történt ez. Egyes pincérek már harmadszor fordultak, amikor a söntésnél várakozók közül, még senki sem ment el. A türelmetlenkedők egyike kérte a csapot, hogy közbe-közbe az állva fogyasztóknak is adjon egy pár pohárral. Felváltva szolgáljon ki, ha már egymaga csapol, mióta itt állunk, stb.

— Kérem, az éttermi fogyasztókat kell előbb kiszolgálni, — (?!?)

— Na, de mi is olyan fogyasztók vagyunk...

— Ha nem akar várni, adja vissza a jegyet, s kérje vissza a pénzt. Nem tudom, ha maga állna itt... stb., stb.

Tegyük fel, hogy én állnék ott. — Ezt megelőzően persze a Száloda és Vendéglátó Vállalat vezetősége már eldöntötte, hogy a söntést nem szünteti meg, és úgy az étteremben, mint a söntésnél rendes kiszolgálást kell biztosítani. — Mivel egyedül vagyok csapos, kétfelét kell sört adnom. Ez egy kissé megnehezítené munkámat, de azért egyforma figyelmességgel szolgálnék ki mindenkit. Ha az éttermi fogyasztók részére már kiadtam 15-20 pohárral, adnék közben a söntés fogyasztóknak is, mert ők is vendégek, s talán siet is közülük valaki, meg aztán kényelmetlen ott hosszú ideig tolakodni. Meg aztán nem mondanám azt sem, ha valaki szépen szól hozzám és sört kér, hogy kérje vissza a pénzt. Ugy gondolom, hogy ez volna a helyes. Mivel nem én vagyok ott, így csak javaslatot teszek:

Nagyon jó volna, ha az Alfréd Étteremben a söntésnél és máshol is nem tennének különbséget az álló és az üllő vendég kiszolgálása között. Figyelmesen és udvariasan szolgálnak ki mindenkit. Változtassák meg az Alfréd Étteremben azt az évek óta meglevő gyakorlatot — (vagy talán szabályt?), hogy ha üllő vendég jön, — aki többet fizet — akkor a söntésben nem szolgálnak ki egy ideig. Mindenesetre ez helytelen gyakorlat. Mint ahogy az, hogy este tíz óra után a söntésekben általában egyáltalán nem szolgálnak ki sehol. Változtatni kell ezeken a szokásokon és rendelkezéseken. Gondoskodni kellene, hogy a szegedi dolgozóknak megfelelő mértékben álljon rendelkezésükre szórakozó hely, köztük vendéglő is. Gondoskodni kellene arról is, hogy aki este 10 óra után munkahelyéről, vagy színházból hazatérve egy pohár sört akar inni, megtehesse ezt anélkül, hogy beüljön az étterembe. (Tudott dolog, üllőhelyet sem lehet mindig kapni a szegedi vendéglőkben.) Foglalkozzanak ezekkel a kérdésekkel az illetékesek.

G. J.

Mikor kapjuk meg a marógép motorját?

A múlt esztendő végén a Szegedi Kéziszerszármagyárban nagy tervek születtek: háromszorosára kell a fogógártást fejleszteni, ez volt a kitűzött cél. Ehhez a feladathoz feleltes szervezést kellett felállítani: beruhozási keretet biztosítottak két darab új marógép beszerzésére.

Január hónapban a marógépek meg is érkeztek, amelyeken a munkát csak komolyabb javítások után lehetett megkezdeni, mert az Esztergomi Szerszámgépgyárban — ahol készítették — nem végeztek pontos munkát.

A gépeket kijavították, megkezdődött a két marógépen dolgozó között a verseny, de április 10-én az egyik gép olajszivattyújának motorja felmondta a szolgálatot.

Nyomban felvettük a kapcsolatot a szerszámgépgyárral és kértük, hogy az üzemképtelenné vált motort cseréljék ki egy másik motorral. Kérésünkre azt a választ kaptuk, hogy ez nem áll módjukban, küldjük el a motort az Esztergomi Szerszámgépgyárba, ők majd felküldik Budapestre, ahol a motort ki fogják javítani.

A motort elküldtük, az elkerült a Villamos Forgógépgyárba, ahol a motor készült, de hozzánk vissza, mindeztideig még nem került. A motor megérkezését türelmetlenül várjuk.

Pukánszki János

Szegedi Kéziszerszármagyár igazgatója

SZEGEDI JEGYZETEK

Búcsúzás és búcsúztatás

Ünnepkörbe öltözött a Kőteleki Technikum Mérey-utcai épülete. Kívül ugyanolyan szürke egykedvűséggel tűrte a nap tűz sugarait, mint a múlt máskor — de belül mindentől virág, mosolygó arcok fogadták az érkező vendégeket. Még a tanítás után más napokon sietve haza igyekvő általános iskolásokat is fogadtartotta a nagy esemény: ballagnak a negyedikesek — ez az utolsó napjuk az iskolában. Kíváncsi, csillogó örömmel követték el szemmel kísérték a gyülekező hozzátartozókat és az ünnepelteteket, akik közül nem egynek sírásról árulkodott a szeme.

Egy óra tíz perckor elcsendesültek a szibogó folyók és ötvenhat fiatal lány ajkáról felcsendült a búcsúzás könyvcsúztatásnak, tanúja a nyek között is napsgáras dallama: „Mi búcsúznunk és elmegyünk, mi idők lejártak...”. Az emlékezés meghatott percei voltak ezek, amikor a búcsúzó „örög” diák szívében felkelnek az fák: láncsak, hogy felélső napok és az ezután következő napok emlékei, a tanulás, a diák-

élet apró örömeit csillogó szépségei, gyorsan naposított oldódó ború. De nemcsak a búcsúzó emlékeztek ezen a napon, emlékeztek a szülőik, a tanárok a múlt idők balladáira, amikor az iskola szegényes gondtalanságot és nyugalmat biztosító falai között a diákok kiléptek az akkori élet elkészítő bizonytalanságába, siemensébe. Ha könnyezett szem ezen a verőfényes májusi napon, az utolsó napjuk az iskolában. Kíváncsi, csillogó örömmel követték el szemmel kísérték a gyülekező hozzátartozókat és az ünnepelteteket, akik közül nem egynek sírásról árulkodott a szeme.

Az akácfas udvar minden évben néma tanúja a búcsúzásnak és búcsúztatásnak, tanúja a szomszédos öreg ház is, ahova pezsgő hangulatú tornasorok alatt olyan sokszor átrepült a rakoncátlan labda harsogó jókedv kíséretében. Elé-
— Szavakra a tanárok homlokáról elszállhat a gond felhője: ezek a lányok megállják a helyüket. Jó földbe hullott az a mag, amelyet töretlen akarattal, hivatásuk áldozatos szeretetével elvetettek. Ezután az iskola igazgatója, Nagy Sándor emlékeztet szövegére.

— Szolgálatnak utra-
való a felfokozott szeretetnek, hozzájárulásnak és emlékezésnek ezek a ritka pillanatok — mondja. Legyenek hasznos tagjai társadalomnak, akkor mindenképp évről évre ugyanaz, ha-
hatnak legmélyebb kö-

csak a szereplők változnak. Az iskola, a tanárok, a tantermek, a kisé-
— Regi és mégis örövendétesen új.

Már elcsendesült a búcsúzó dala, most a komoly, utra-
— Otvenhat lány áll virágcsokorral, apró ütiládkával a kezében, melyet a harmadikosoktól kaptak. Csánádi Mária és Dékány Márta mondanak köszönetet négy év fáradságos tanító munkájáért. — Szavakra a tanárok homlokáról elszállhat a gond felhője: ezek a lányok megállják a helyüket. Jó földbe hullott az a mag, amelyet töretlen akarattal, hivatásuk áldozatos szeretetével elvetettek. Ezután az iskola igazgatója, Nagy Sándor emlékeztet szövegére.

— Szolgálatnak utra-
való a felfokozott szeretetnek, hozzájárulásnak és emlékezésnek ezek a ritka pillanatok — mondja. Legyenek hasznos tagjai társadalomnak, akkor mindenképp évről évre ugyanaz, ha-
hatnak legmélyebb kö-

Az Alkotmány tsz asszonyai kongresszusi hetet tartanak

Enyhe májusi szél borzolja a szegedi Alkotmány termelőszövetkezet növényvilágát. Amott gyümölcsfa virágzik, s a központi tanyától néhány száz méterre két asszony — munkacsapat tevékenykedik.

A kertészetben csak asszonyok dolgoznak. A területet nemcsak a két munkacsapatra, hanem az egyénekre is felosztották. Mindenki becsülettel felel munkájáért. Az asszonyok reggeltől-estig dolgoznak a földön, de nem hanyagolják el gyermekeik nevelését,

a háztartási teendők

elvégzését sem. Egy pillanatra abahagyja a kapálást Vencel Józsefné, a kertészetben dolgozó egyike. Azt mondja:

— Sokan, mi asszonyok férjeinkkel jövünk a munkába és este térünk haza. Férjem a növénytermelésben dolgozik. Délben jó száraz kosztot vagyunk, mert még nincs üzemi konyhánk. De ez nem hiba, mert este izes estebédet eszünk. Főzők én. Persze később, aratáskor lesz üzemi konyhánk is.

A tsz-ben dolgozó asszonyoknak szombaton szabadnapjuk van, akkor is végezhetik a háziasszonyi teendőket. Nem messze a központi

tanyától, csupán egy kódobásnyira, egy szép épületben van a tsz idénybölcsődéje, napközi otthona.

Szép a napközi.

minden kényelem megvan a gyerekeknek. Két óvónő ügyel fel rájuk. Vencel Józsefnétől pár méterre dolgozik Szabó Jánosné. Három gyermeke van.

— Az én három gyermekem is — mondja kapálás közben Szabó Jánosné — a napköziben van. Ott szeretettel vigyáznak rájuk, nyugodtan végezhetjük munkánkat.

Elhallgat, s tán az jut eszébe, hogy a multban a magafajta ember kis gyerekeit oda tette a föld végén lévő fa alá, ott kellett lennie egész nap. Mennyivel más most!

Vencel Józsefné és az Alkotmány tsz-ben dolgozó többi asszony úgy tartja: tisztességes, becsületes munkát végzünk. Mert ismerjük, tudjuk, rajtunk, tagokon múlik, hogy milyen lesz a termés és a jó jövedelem.

Dolgoznak is serényen. Este Vencelné, Rác Jánosné és a többiek férjeikkel indulnak haza és tervezgetnek. Mostanában, a napokban lényegében arról folyt a

tsz asszony- és férfitagjai között a szó, hogyan köszönhetnék a legméltóbban a pártkongresszust. Röpgyűlést is tartottak, szölt ez is, az is, s elmondta a véleményét. Aztán megszületett az elhatározás a kertészetben dolgozó asszonyoknak is: „Május 17-től kezdve kongresszusi hetet tartunk, s elvégezzük a kertészetben a kapálást is.”

Az asszonyok közül nem is egynek a családtagja is kinn dolgozik. Rác Jánosnének Erzsébet nevű lánya, Vencel Józsefnének ugyancsak Erzsébet nevű lánya a borsókapálásban is részt vesz, s a kongresszusi héten ott lesznek szüleikkel.

Az Alkotmány tsz tagjai is tettek vállalásokat a kongresszus tiszteletére. Adott szavuknak jó részt már eleget tettek. Most pedig

a kongresszusi héten

az asszonyok és a férfiak újabb eredményeket akarnak elérni. Így is kifejezik szeretetüket, ragaszkodásukat a párt iránt. Megmutatják, harcolnak a párt politikájának, a kormány programjának megvalósításáért, — saját még jobb életükért.

Övezzék sok siker az Alkotmány tsz asszony és férfi tagjainak munkáját a kongresszusi héten!

Hirek a szegedi építkezésekről

fel a téglát, a habarcsot és a betonlapokat.

A toronydaru kezelője Hucek László, gondos, jól képzett szakmunkás. Minden percre vigyáz, minden felesleges mozdulatot, fordulatot elkerül. Tudja, mit jelent ez a gép az építkezésen, amelynek kezelését rábízták: 150 ségdmunkás munkáját helyettesíti, Hucek László gondos munkával érthette el áprilisi 279 százalékos átlagteljesítményét. Most a kongresszusi hétre újabb felajánlást tett: a 279 százalékot még 20 százalékkal fokozza.

Hucek László jó eredményének nemcsak a megérdemelt jó fizetés a jutalma, hanem a megbecsülés is. A múlt negyedévben megkapta kiváló teljesítményéért a sztahanovista címet.

A toronydarú és kezelője nem nyolc órát, hanem 12 órát dolgozik. A nyolcórás munkaidő után, amikor már alig lehetett valakit látni az építkezésen, a hatalmas, előre-gyártott vasbeton lemezeket emeli fel a daru. Így használják ki ezt a nagy segítséget jelentő gépet és így kerülik el még a baleset veszélyét is.

Az előre-gyártott vasbeton lemezek jelentősen gyorsítják az építkezés ütemét. Nem kell zsámozni és nem kell arra várni, hogy a beton megkőssön. Az építkezés dolgozó elismeréssel nyilatkoznak a betonlemez készítőiről, akik gyors munkájukkal segítik a falazást. A betonlemez gyártásában egy női brigád: Dabis Etel és két testvére jár az élen, akik áprilisban átlagosan 166 százalékos eredményt értek el.

A Múzeum régi épületét az 1890-es évek végén két évig építették.

Kapálnak a Szabad Tisza tsz tagjai

Szeged-Mihályteleki első típusú Szabad Tisza tsz tagjai szorgalmasan kapálnak. Bozsó Szilveszter, a tsz elnöke a következőket mondotta el:

— A mi csoportunk tagjai is nagy kedvvel dolgoznak. Szép a határ és a gondos, jó munka nyomában megfelelő termés is várunk. Idős Szekeres Imre már megkapálta burgonyáját, Hajdú Vincéné a cukorrépáját, ifj. Bartá Sándor a kukoricát fagaszolja. De sorolhatnánk tovább azoknak a neveit, akik végzik a növényápolást. — Természetesen én is kapálok. Segít ebben a feleségem is, mint ahogyan ott a földön férjével egy sorban minden asszony.

A Szabad Tisza tsz-tagjainak fő termelési ága: a fűszerpaprika. Több mint száz holdon termesztik majd. A háztáji kertekben nevelik a fűszerpaprika palántákat, s később pedig, amikor a palánták megbetegedésének — mondotta megint Bozsó Szilveszter — mert mindegyikünk a fűszerpaprika termelésé-
hasznát hoz és dehogyan engedjük veszni a palántákat.

Később pedig, amikor a palánták kiültetésére kerül a sor, férj a feleségével ott lesz a földön. Mert úgy szeretik, ha mielőbb elvégzik a palánták kiültetését.

Holnap nyitják meg a postás vándor újító kiállítását

A Városi Gőzfürdő előtt lévő mozgó postakocsiban a Szegedi Postaigazgatóság vándorkiállítását rendez. A kiállítást holnap délelőtt 10 órakor nyitják meg, amely má-

jus 17-től 20-ig lesz megtekinthető. Ugyancsak holnap, hétfőn délután háromnegyed 4-kor a Postaigazgatóság kis tanfolyam-terében a posta újítási mozgalmáról tartanak társadalmi bírálatot.

László Ibolya